

SLOVENSKÁ HISTORIOGRAFIE A REGIONÁLNÍ DĚJINY (19. A 20. STOLETÍ)

Peter Švorc

Slovenská historická věda vnímá dějiny Slovenska ve třech různých polohách: jako dějiny jednoho relativně samostatného celku, a to zvláště ve spojení se slovenským etnikem a jeho národními dějinami, jako dějiny území, které bylo součástí větších státních celků a jako dějiny jednotlivých částí, resp. regionů Slovenska. V 90. letech 20. století začala slovenská historiografie mimo to vnímat Slovensko v širším evropském kontextu. Všechny tyto přístupy v sobě nesou pečeť regionálních dějin, i když s rozdílným obsahem. Na slovenské historiografii 20. století je patrný vliv vyrovnávání se slovenské společnosti se změnou svého vlastního postavení v tomto století. Proces emancipace a tvorby národa Slováků se uzavřel koncem 20. století. Tato skutečnost se bezprostředně odrazila i ve slovenské historiografii, v jejím přístupu k regionálním dějinám ve všech třech výše uvedených podobách. I když je pochoopení národních dějin jako celku neoddělitelně spojené s poznáním, a tím i akceptováním regionálních dějin, tvoří se ve slovenské historiografii prostor pro regionální dějiny jen pozvolna.